

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. M.**, bývajúceho v S., zastúpeného Mgr. M., advokátkou so sídlom v B., proti žalovanej **T. s.r.o.**, so sídlom v B., zastúpenej JUDr. S., advokátkou so sídlom v B., **o náhradu mzdy a o náhradu za nevyčerpanú dovolenku**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 11 Cpr 12/2003, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 15. novembra 2007 sp. zn. 9 Co 523/06 v spojení s opravným uznesením z 24. januára 2008 sp. zn. 9 Co 523/06, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplattenia náhrady mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru za dobu od 1.6.2001 do 11.12.2002 v sume 562 427 Sk (18 669,16 EUR) a zaplattenia náhrady mzdy za nevyčerpanú dovolenku v sume 138 943 Sk (4 612,06 EUR).

Okresný súd Bratislava II rozsudkom zo 17. júla 2006 č.k. 11 Cpr 12/03-167 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 198 367 Sk (6 584,58 EUR) brutto do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu zamietol. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení rozsudku uviedol, že náhrada mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru bola žalobcovi priznaná v sume 61 240 Sk (2 032,80 EUR), a to za dobu nezamestnanosti od 1.1.2002 do 28.2.2002, a náhrada za nevyčerpanú dovolenku mu bola priznaná v sume 137 127 Sk (4 551,78 EUR).

Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd na odvolanie oboch účastníkov rozsudkom z 15. novembra 2007 sp. zn. 9 Co 523/06 v spojení s opravným uznesením z 24. januára 2008 sp. zn. 9 Co 523/06 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti zmenil tak, že uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 61 240 Sk brutto do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšnej vyhovujúcej časti žalobu zamietol. V napadnutej zamietajúcej časti rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a rozhodol tiež o povinnosti žalobcu zaplatiť žalovanej náhradu trov konania 209 639,11 Sk (6 958,74 EUR) do rúk jej zástupkyne do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Prvostupňový rozsudok v časti priznania náhrady mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru za dva mesiace (od 1.1.2002 do 28.2.2002) a v časti jej nepriznania (zamietnutia žaloby) za ostatné žalované mesiace považoval za správny. Za nesprávny ho však označil v časti priznania náhrady mzdy za nevyčerpanú dovolenku poukazujúc na to, že takýto nárok nemôže patriť vedľa nároku na náhradu mzdy poskytovanú podľa § 61 ods. 1 Zák. práce.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Z obsahu podaného dovolania je zrejmé, že ním napadol rozsudok odvolacieho súdu v časti, v ktorej mu nebola priznaná náhrady mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru v celom rozsahu. Žiadal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom v otázke splnenia podmienok pre zníženie náhrady mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru a jej nepriznanie za celú požadovanú dobu.

Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu navrhla tento mimoriadny opravný prostriedok ako nedôvodný zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) preskúmal podané dovolanie z hľadiska jeho prípustnosti a dospel k záveru, že ho treba odmietnuť.

Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

Prípustnosť dovolania proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu v zmysle cit. ust. § 238 ods. 1 O.s.p. je založená na rozdielnosti (nesúhlasnosti) rozsudku odvolacieho súdu s rozsudkom súdu prvého stupňa. O nesúhlasné rozsudky ide vtedy, ak okolnosti významné

pre rozhodnutie veci boli posúdené oboma súdmi rozdielne tak, že práva a povinnosti stanovené účastníkom sú podľa záverov týchto rozsudkov odlišné. Odlišnosťou sa pritom nemyslí rozdielne právne posúdenie, pokiaľ nemalo vplyv na obsah práv a povinností účastníkov, ale iba taký záver, ktorý rozdielne konštituuje alebo deklaruje práva a povinnosti v právnych vzťahoch účastníkov. Pre posúdenie, či ide o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, nie je podstatné, či odvolací súd formálne rozhodol podľa § 219 alebo či postupoval podľa ustanovenia § 220 O.s.p. Rozhodujúci je obsahový vzťah rozsudkov súdov oboch stupňov v tom, ako rozdielne posúdili práva a povinnosti v právnych vzťahoch účastníkov konania. Významným nie je ani to, ako odvolací súd formuloval výrok svojho rozsudku, či ho napríklad formálne označil ako zmeňujúci, hoci v skutočnosti ide o potvrdzujúci rozsudok.

V preskúmvanej veci rozhodovali súdy (súd prvého stupňa i odvolací) o dvoch nárokoch žalobcu, a to o nároku na zaplatenie náhrady mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru a o nároku na zaplatenie náhrady mzdy za nevyčerpanú dovolenku. Z porovnania výrokových častí rozsudkov oboch súdov a z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu je zrejmé, že napriek použitej formulácii o zmene rozsudku súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti, bol nárok na náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru posúdený oboma súdmi rovnako. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa o možnosti priznania tejto náhrady len za dva mesiace (od 1.1.2002 do 28.2.2002) v sume 61 240 Sk. Rozsudok odvolacieho súdu bol preto vo výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 61 240 Sk brutto ako náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru potvrdzujúcim. Rovnako bol potvrdzujúcim aj vo výroku, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa v zamietajúcej časti. Zmeňujúcim bol len vo výroku, ktorým bola zamietnutá žaloba o zaplatenie náhrady za nevyčerpanú dovolenku, priznaná prvostupňovým súdom v sume 137 127 Sk. Žalobca dovolaním napadol rozsudok odvolacieho súdu len vo výroku, ktorým bolo rozhodnuté o nepriznaní mu náhrady mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru v celom žalovanom rozsahu, t.j. vo výroku, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa o zamietnutí jeho žaloby nad priznanú sumu tejto náhrady 61 240 Sk do žalovanej sumy tejto náhrady 562 427 Sk.

Prípustnosť dovolania účastníka proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu upravujú ustanovenia § 237 a 238 ods. 2 a 3 O.s.p. So zreteľom na skutočnosť, že rozhodnutiu odvolacieho súdu nepredchádzalo rozhodnutie dovolacieho súdu obsahujúce právny názor v tejto veci, dovolanie podľa § 238 ods. 2 O.s.p. neprichádza do úvahy. Keďže vo výroku

napadnutého rozsudku odvolací súd nevyslovil prípustnosť dovolania, dovolanie nie je prípustné ani podľa ustanovenia § 238 ods. 3 O.s.p.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených pod písmenami a) až g) ustanovenia § 237 O.s.p.; nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobcu podľa § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať vecnou správnosťou napadnutého rozsudku, a to tak vo výrokoch veci samej ako i v súvisiacom výroku o trovách konania.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože náklady žalovanej spojené s odmenou jej zástupkyne za vyjadrenie k dovolaniu, nepovažoval, vzhľadom na jeho neprípustnosť, za potrebné na účelné bránenie práva.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. januára 2010

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková